

Cursulu I.

Cartea VIII.

Anulu 1876.

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

Scriere periodica

pentru trebuintiele poporului romanu.

Destépta-te Romane !

TRECUTULU, PRESENTULU si VENITORIULU.

Strabunii.

Candu traiámu si noi in lume,
 Alta fala nu doriámu,
 Decâtu se portamu unu nume
 Demnu de tiér'a ce-o iubiámu ;
 Si-alu ei steagu pe ne'-ntrerupte,
 Nobilu, mandru si curatu,
 Prin mîi taberi, prin mîi lupte
 Braciulu nostru l'a portatu.
 Ér' trecundu la nemorire,
 Dup' unu traiu adêncu, betranu,
 V'amu lasătu de moscenire
 Bravulu nume de romanu,
 Se-lu portati cu barbatâa
 Pentru dalb'a Romanía !

Parentii.

Candu erámu odinióra
 Si noi ageri, si noi juni,
 Imitámu adese óra
 Pe ai nostri bravi strabuni.
 Amu luptatu si noi cu pieptulu
 Si cu anima multi ani,
 Cá se nu se calce dreptulu
 Tierei nóstre de tirani.
 Dar' adi, vai ! s'adaugara
 Inimicii cei cumpliti,
 Si in intru si afora
 Crescú mereu, crescú fñmultiti.
 Astadi a cadiutu urgí'a
 Preste tóta Romaní'a !

Junimea.

Noi vomu fí standardulu vostru
 Inainte — mergatoriu ;
 Animele-'n pieptulu nostru
 Palpita, s'aventa, sboru.

Déca patri'a se plange
De 'mpilarea celoru rei,
Cu alu nostru june sange
Vomu spalá rusinea ei.
Bravi strabuni ai tierei nóstre,
Romani verdi si mari eroi,
Faceti sufletele vóstre
Se renasca adî in noi,
Se strigàmu cu barbatia:
„Salta, mandra România!“

G. Baronzi.

Inceputulu si istori'a Romaniloru.

(Tractatu pentru poporul nostru in forma de dialogu.)

Sér'a IX.

Elia. Domnule parente ! Noi nece odata nu vomu fí in stare se-ti potemu resplatí bunetatea cea mare, care o faci cu noi, aprindiendo-ne lumin'a trecutului strabuniloru nostri, cà-ci intr'adeveru, domnule, pana-acum'a nece baremi atât'a nu sciámu că, cene a fostu tatalu tatalui nostru !

Preotulu. Fètulu mieu Elia, tu dici că nu-mi poteti resplatí ostenél'a mea. E dreptu Iubitiloru ! Dar' resplat'a cea mai mare eu o aflu intr'acea, că vóue ve place ce ve povestescu eu, si că ve adunati in asia numeru frumosu aici, éra cea mai mare resplata voiú avé atunci, candu voi, Iubitiloru, veti aratá prin fapta, că cele ce le auditi dela mene le precepeli, si tóta viéti'a, tóte faptele vóstre le veti îndreptá dupa celea ce vi-le spunu eu despre vechii Romani, strabunii nostri. Nu e de ajunsu Iubitiloru, a ascultá numai si apoi a dice : „Vai bene dice pop'a nostru“, ci acelea trebue urmate Aratáti-ve in fapta că sunteti nepotii Romaniloru ! Spuneti cu fala si cu mandría la tóta fienti'a că sunteti Romani, — Romani de vitia mare, nascuti de dîei nemoritori, si de-ace'a nece ve temeti că veti peri pana atunci, pana candu

va stá ceriulu asupr'a pamentului! Spuneti celoru ce nu ve potu vedé in ochi, cà ori câtu de mare se le fia ur'a, totusi: „A p'a trece pietrele remanu.“ Facundu asia filoru — mi se va resplatí tóta ostenél'ă indiecițu! — Togmai de ace'a fiendu convinsu că veti face asia, voi povestí mai incolo, totu lucruri frumóse! —

Iubitiloru! Din cele cát v'am spusu pana aci poteti scí, că Romanii prè la anulu 275 inainte de venirea lui Christosu, adeca in tempu de 478 de ani, s'au facutu domni preste tóta Itali'a. Póterea Romei erá mare.

Georgiu. Si de buna-séma nu voru fi statu cu manele in sinu, ci se voru fi latitu si mai departe, că-ci asia e dícal'a: „Cu câtu are cenev'a mai multu, cu atât'a doresce mai multu.“

Preotulu. Dá, asia este!

Antaiulu resbelu punicu.

Luptele, cari le-a luptatü Rom'a pana aci au fostu numai jocarei, si tóte se potu priví numai de pregatire catra luptele, ce aveá se faca de aci in colo cu o potere pana aci necunoscuta, — cu cetatea Cartagen'a din Afric'a.

Lucrulu s'a intemplatu asia, că cetatea Cartagen'a erá poternica, Rom'a erá poternica; ce'a in Afric'a, cést'a in Itali'a, intre ele erá marea, éra in mare insul'a (ostrovulu) Sicili'a, fórte avuta cu deosebire in grâu si vinu. Si Rom'a si Cartagen'a doriá a domni preste acésta insula; dara amendóue nu potura. Ce se intempla dara?

Acestea dóue poteri nu poteáu stá un'a langa alt'a, unei'a trebui se cada. Asia dara Rom'a si Cartagen'a cautá prilegiu se se póta luá la lupta. — Prilegiulu li s'a datu asia, că erá in Sicili'a un'a cetate — Siracus'a — si pre tempulu despre care vorbimu, tóta poterea erá in man'a acestei cetati, adeca intre tóte locurele din Sicili'a, acést'a aveá mai multa cinste; si togmai de

ace'a voi se cuprenda tóta Sicili'a ; — dara Cartagen'a inca voiá totu asemenea, si din acésta causa s'au amestecatu in lupte. — Cetatea Siracus'a a chiamatu in ajutoriu pre Piru, regele Epiru-lui, sciti pre acel'a, care erá in Itali'a si venise se dèe ajutoriu Tarentului, dara acest'a nu potù ajutá chiaru nemica. Cu cev'a mai tardiu Mamertinii, nesce hotî de mare au atacatu o cetate de-a Siracusei, pentru care lucru imperatulu Siracusei, Ieronu, i-a atacatu cu o potere mare, dar' Cartagen'a s'a arata tu cà-i partinesce, si Ieronu nu a potutu face nemica. Acumu Mamertinii se temeáu si de Ieronu si de Cartagen'a; deci s'au rogatu de ajutoriulu Romei. Rom'a la incepstu s'a sfítu a ajutá pre nesce hotî; dar' vediendu cà numai in modulu acest'a pôte vení dómna preste Sicili'a, s'a hotarítu a dá ajutoriulu cerutu. — Deci 'si-a tramsu armatele in Sicili'a. Armat'a romana n'a ajutatu nece pre unii cì 'si-a întorsu armele in contr'a Cartagenei si in contr'a lui Ieronu si in dóue rênduri i-a batutu cum se cade, si a cuprinsu mai multe cetati ale Siciliei.

Invingerea acést'a intr'atât'a a încuragiatu pre Romani, in câtu si-a pusu in mente se cuprendia tóta Sicili'a. Si apoi ce'-si pune omulu in capu, tóte le pôte face numai se vrée; celui ce vreá, Domnedieu inca-i ajuta.

Cu tóte acestea, pentru-cá se pôta face Rom'a acésta fapta mare, aveá lipsa de corabii, cu cari se se pôta bate si pre mare, cà-ci Cartagen'a erá mare maiéstra in luptele de pre mare. — Rom'a a hotarítu se faca corabii (nài) de mare. In dóue luni s'au facutu 130 de nài. Cene se le conduca, cà-ci Romanii pana acum'a inca nu se batuse pre mare, nece unulu nu sciá ace'a maies-tria ! Dara, se dice, lips'a impreunata cu curagiulu facé ómeni mari, ómeni, cari suntu gat'a a se jertfi pentru benele de obsce; asia si in Rom'a s'a aflatu unu barbatu cu numele Duiliu, acest'a a luatu asupr'a s'a comand'a armatei de pre mare.

Duiliu a nascocitu unele poduri de scândura, pre cari le-a

întaritu la corabiele s'ale, aceste poduri aveau de-asupr'a nesce cărlige de fieru. Cu aceste cărlige elu atragea corabiele dusimâ-nului cătra ale s'ale si asia Romanii se bateau cu dusimanii că pre uscatu. Cù modulu acest'a a batutu de a stinsu tóta armat'a dusimanului. Éra candu s'a intorsu in Rom'a, fù primitu cu cea mai mare cinsta (triumfu, parade). Ma inca intru onórea lui s'a radicatu in Rom'a un'a statua (un'a claditura de piétra, si pre margini eráu zugravite mai multe corabii si mai multe scrisori, cari tóte laudáu fapt'a acést'a alui Duiliu), si totu odata Rom'a a hotaritù, că in tóta sér'a candu Duiliu se va intórce acasa, se-lu petréca unu omu cu o faclia si unu musicantu dícundu in flauta.

Éta Iubitiloru, cum cunóisce Rom'a vrednici'a ómeniloru mari; éta că-i redica statua, că vediendu si altii faptele lui, se se îndemne a-lu urmarí ! Asia ar' trebuí se facemu si noi cu ómenii cei mari ai nostri. Dara despre acesti-a ve voiu povestí de alta-data..

Rom'a nu se poté uitá cu ochii buni la Cartagen'a, de ace'a dupa-ce a invinsu si pre mare pre dusimani, s'a hotaritù se tréca chiaru in Afric'a se bata acasa pre dusimani. Ce a hotaritù a si implenitu. Comand'a o luà Regulu, unu barbatu cu mente si curagiu mare. Elu a trecutu marea in Afric'a, si in mai multe lupte a invinsu pre Cartageneni si acumu se apropiá chiaru de cetate. Regulu a imbiatu pre Cartageneni cu pace, dara numai cu legaturi fórte aspre.

Cartagenenii nu-au voítu se primésca pacea, că-ci aveau nadejde, că le sosesc ajutoriu dela Greci, si nece că s'au însielatut, că-ci ajutoriulu a sositu, cu care impreunandu-se l'a batutu pre Regulu, ma l'au si prensu. Dara prelanga tóte acestea au cerutu acumu ei pace dela Rom'a, si cá se-o pótá capetá, au tramisu pre Regulu că se vorbésca in Rom'a la ai sei pentru pacea cu Cartagen'a. Dar' totu-odata l'au juratu pre Regulu, ca, déca nu va poté face pace, pre omenia lui de Romanu se va intórce îndareptu in prinsore la Cartagen'a.

Acă statii fiili mei si auditi fapt'a intr'adeveru vrednica de unu omu, care 'si iubesc patri'a, natiunea si benele toturor, fapta de romanu, fapta vrednica de urmaritu !

Regulu, se jora pre omenia lui de Romanu, că déca nu va poté induplecá pre Romani se faca pace cu Cartagen'a, se ya intórce éra in prinsória la Cartagen'a. Elu ajunge la Rom'a. Elu se duce in sfatulu betraniloru. Elu le spune dupa ce a venit ; dara adauge : „Eu ve sfatuiescu iubitiloru mei cetatieni, că nece odata pace cu Cartagen'a se nu faceti !“ Si cu acést'a se intórce éra in prinsórea s'a. Destulu l'au rogatu rudeniele, cunoscutii, sfatulu betraniloru, că se remana, că-ci ei cu armele voru scí resbuná asupr'a Cartagenei. Dar' Regulu dîse : „Mi-am datu cuventulu de omenia, că me voiu intórce, deci că se arătu, că Romanulu 'si scie tiené cuventulu datu; me ducu in prinsóre.“ Si s'a dusu la Cartagen'a. Si acésta cetate destulu de fora omenia, l'a bagatu intr'o bute batuta cu cuia de fieru de din afora batute in laintru si cu ace'a l'a aruncatu in mare.

Dupa acést'a Romanii că se resbune mórtea lui Regulu s'a mai batutu inca 8 ani, pana in urma Cartagen'a înfrânta, facù pace, supunandu-se la cele mai grele legaturi.

Resbelele aceste, despre cari vorbimu si cari au tienutu cu pucine intrerumperi 118 ani, in istoria lumiei se numescu : Resbelele punice, si au fostu trei.

Pana acă v'am vorbitu despre celu de antaiu. Despre celealalte de alta-data, éra acum'a ducetì-ve in numele lui Domnedieu, pastráti cele audite adâncu in animile vóstre ! Nu ve dáti sfaturile la totu cârpaciulu ! Aducetì-ve amente de dicál'a : „Romanulu tace si face“, si éra „Romanulu tiene mente.“ Toti din tóte poterile se lucramu imprumutatu pentru benele de obsce, dar' sfaturile se nu ni-le dàmu la streini !

Teodoru Petrisioru,
profesoriu.

ROMANC'A.

Multe flori mirositórie
Si frumóse poti diarí,
Dar' cá ros'a 'ncantatórie
Alt'a nu vei mai gasí.

Multe stele lucitórie
Poti sér'a pre ceriu priví,
Dar' cá lun'a-atragatórie
Nice un'a nu va fi.

Multe fete suntu pre lume
Mändre 'n chipu mandre la nume,
Cu amoru curatu in sinu:
Dar' nu-e féta gratiosa
Si in töte-asia frumósa
Cá si fét'a de romanu !

M. Popiliu.

Plugulu schimbatoriu.

Nece unu recuisitu nu are in economía insemnatarea ace'a, ce o are plugulu — aratrulu. — Acest'a are chiamarea de a intórce si sfârmá pamentulu, cá acest'a se fia in stare de a produce ; fora de plugu nece nu se pote cugetá económica, unde nu strabate elu, nu este semenatura, nu rôda.

Câtu pamentu mai este inca in man'a omenimei, care nece odata nu a fostu bresdatu de plugu. Câte côte, mai multu seau mai pucinu pedisie, suntu cu multu mai grase cá unele locuri aratórie de pre siesu, si zacu fora de a aduce cev'a folosu sub cumentu cà ar' fi pré costisiu loculu si nu se potu ará, fiendu-cà nu se pote restorná brézd'a in susu. Asia cugeta locuitarii Transilvaniei de pre Muresiu, Campia, si in multe alte parti, precum si cei din Ungari'a ; ér' cei dintre Sasime, in fundulu regiu, sciu se are si locurele cele mai costisie cu plugulu loru schimbatoriu.

Plugulu schimbatoriu e intocmitu asia in câtu se pote ará cu elu pre un'a si ace'a-si brézda, restornandu brézd'a acumu

pre derépt'a acumu pre steng'a, dupa-cumu adeca voiesce aratoriulu.

Plugulu schimbatoriu asia e facutu, in câtu fierulu celu latu are form'a animei, la mediulocu e mai lungu, buna-órà cá unu hârletiu de fieru, si de ambe partile are urechi ; fierulu celu lungu are jocu largu in grindeiu, cá se se póta indreptá cu vervulu dupa placu spre laturea derépta ori stênga a fierului latu, asemenea e schimbatoriu sî cormanulu, spre a se poté mutá de ambe pàrtile plugului.

Suntu pluguri schimbatòrie de lemn, cari au fierulu luatu in form'a descrisa mai susu, córne nu are dóue deschilinite, cá la ceste pluguri de lemn, cì numai unu lemn cu dóue córne intiepenitu in capetulu de inapoi a grindeiului si in plasu ; cormanulu are deinainte unu cârligu de fieru, care se acatia in bârsa ér' petiorulu cormanului este intiepenitu in insusi cormanulu dar' din cornu ésa.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Acumu déca voiesce plugariulu se restórne brézd'a spre derépt'a pune cormanulu in partea derépta a plugului acatiendu cârligulu in bârsa si implantându petiorulu seau cuiulu, care se tiene de cormanu, in gaur'a ce este prin cornu ; cu unu lemn cam de 70—90 cm. lungu, care ajunge dela urechi'a bârsei ce trece prin grindeiu pana la cornulu plugului, se intiepenesce fierulu lungu indreptandui-se taisiulu spre brézda, plecandu adeca partea de-asupr'a a fierului lungu spre derépt'a.

Candu voímu se ne intórcemu totu spre ace'a-si brézda, de odata se smulge cormanulu din cornu se muta pre partea stênga a plugului si cu lemnulu ce tiene fierulu lungu acest'a se indrépta spre derépt'a cu taisiulu, acumu are se mérga boulu celu din afora pre brézda.

Atari pluguri se afla prin sàsime, la Mediasiu, Sedisiór'a si Elisabetopole (Ibasifalàu). Locuitorii de pre acele locuri numescu plugurele cestegalte, cari nu suntu schimbatòrie, si uchi ate;

adeca sciti cum dice Romanulu catra acelu omu care tiene totu un'a că prostulu !

Suntu pluguri schimbatòrie facute si din fieru, aceste inse au forme diferite, cari inse se potu reduce la trei, precumur urmeza :

1. Suntu unele fôrte practece, cari au dôue fiéra late contopite in unulu, asia in câtu pre candu unulu e in lucrare celu alaltu stâ indreptatu in susu, plasulu plugului acestui'a e miscatoriu, se inverte in dôue osii si e rotundu, cormanulu inca e unulu numai facutu in form'a unei siea. Plasulu dimpreuna cu fierulu latu si cormanulu se pôte inverti pre sub grindeiu spre derépt'a ori spre stêng'a dupa placu si inca fôrte rapede, redicandu numai pucinu de córne plugulu dela pamentu si prin o smâncitura intréga constructiunea plugului se pôte trecè in partea ace'a in care voiesce omulu, de asupr'a pre grindeiu este unu cărligu de fieru, care se acatia in cormanu spre a nu se misică.

Acest'a ni-se pare a fi mai practecu intre töte câte amu vediu, este destulu de tiépânu construitu si schimbarea spre derépt'a ori stêng'a in capetulu brezdei se pôte face intru-o singura minuta, fora de a fi lipsa se se mai oprésca vitele cari tragu plugulu. . . .

(Atari pluguri amu vediutu espuse in tómna anului trecutu, la Turd'a, decatrá fabricantulu J. a n k ó V i n c e din Clusiu, si custa dimpreuna cu rotilele asemenea de fieru 48 fl. v. a.).

2. Unele pluguri schimbatòrie au 2 cormane de fieru de ambe pàrtile, cari se misica in titni, din dareptu la córne au dôue cărlige, buna-óra că cele cu cari se radiema ferestrile, candu are se restórne plugulu brézd'a spre derépt'a atunci se intende cormanulu celu de-a drépt'a acatiendu-se cărligulu in elu, ér' celu-alaltu cormanu se lasa neacatiatu, lipitul de plasu si grindeiu, si candu se intórce plugulu pre ace'a-si brézda in dareptu, se acatia cormanulu cel'a dela stêng'a in cărligu spre a poté restorná

brézd'a in stêng'a ér' celu-alaltu se descatia si se lipesc de sene de plasu si grindeiu.

(Atare plugu amu vediutu in Prag'a cu ocaziunea unei espusetiuni economice, dar' ni s'a parútu că nu ar' fi destulu de solidu, pentru locu-rele nôstre neacomodatu).

3. Suntu si pluguri schimbatòrie duple, cari au pre unulu si acel'a-si grindeiu facia in facia dóue pluguri complete (intregi), servindu acel'a-si grindeiu si acelé-si córne la ambele, unulu e construitu spre a restorná brézd'a in drépt'a, celu-alaltu spre stêng'a; candu e unulu in lucrare, celu-alaltu zace pre grindeiu de-asupr'a; córnele suntu misicatórie, si se ficsédia (asiédia) dupa ce se-au întorsu odata, cu unu vertegiu.

(Aceste se paru a fi mai acomodate pentru pamentulu greu, lutosu, fiendu mai solide. Unu fauru din Turd'a cu numele Kovács Laszló a espusu in tómna trecuta atare plugu, care se recomenda prin ace'a că e forte eftinu, completu 30 fl.).

Pentru acele locuri costísie, unde de locu seau numai cu greu se pôte restorná brézd'a in susu suntu de recomondatu plu-gurele schimbatòrie, dintre cari celé de fieru suntu a se preferí la totu casulu; cele de lemn au defectulu că fiendu-le cormanulu prea angustu nu se restórnă brézd'a destulu de bene, ér' de alta parte nece nu se prea pôte ará cu ele destulu de afundu.

Folósale Travalicului si aplicarea lui.

Travaliculu (Walze, Henger) se folosesce cu succesu in mai multe casuri, si anume: spre a sfarmá cu elu brusii dupa o aratura brusiósa seau spre a se apasá brusii in pamentu că la o plória se nu fuga ap'a de pre ei, ci se-i móia spre a se poté grapá mai tardîu; spre a apasá sementi'a in pamentu, mai vîrtosu in pamentulu usioru, arenosu ori humosu, mai departe spre a apasá pamentulu dupa semenatu, in tempu de seceta, că se nu se usce pré tare; spre a apasá semenaturile de tómna, primavér'a dupa ce s'au smulsu din pamentu prin geru; in urma se mai aplica

travaliculu si dupa-ce s'a aratu pamentulu de nou gunoitu, mirstea ori pamentulu buruenosu că aceste se putrediesca mai in graba.

Numai in primavér'a acést'a, pre tempulu semenatului de cucuruzu in Aprilie, candu domniá secet'a cu caldurile cele mari, cum se semtiá lips'a unui travalicu, care se mai sdrobésca brusii cei mari, cari nice ploile repetite nu au fostu in stare a-i sfarmá, seau celu pucinu se-i indese in pamentu că venindu apoi mai târdîu plói'a se-i póta moiá, ce'a ce nu se intembla déca nu suntu asemenea cu faci'a pamentului, fugându ap'a de pre ei; ér' dupa ce s'a semenatu cucuruzulu in picina umediéla érasi erá bunu travaliculu spre a mai indesá faci'a pamentului că se nu evaporeze (aburésca) asia repede umediél'a ce mai erá in pamentu.

Travalice se facu mai grele si mai usiôre si in lungime deosebita, cele mai scurte suntu inse mai practece, pentru-că ele strabatu sî in locurele mai pucinu óble.

Se potu face din lemn, piétra ori fieru versatu, ceste din urma suntu mai bune.

Pentru locurele mai grele, lutóse, se recere unu travalicu mai greu, asemenea si spre sdrobírea brusiloru dupa o aratura rea in tempu de seceta ér' din contra pentru pamentulu mai usioru — arenosu si humosu — se recere travalicu usioru.

Cá se nu trebuiésca a-se procurá mai multe travalice e cu scopu a se face unulu usioru, provediutu de-asupr'a cu unu sie-diutu pentru conducatoriulu vitelor si un'a lada in care in casu de lipsa se se póta pune pietrii si se póta siedé sî ménatoriulu vitelor cari lu-tragu spre a se mai ingreuná.

Travaliculu de lemnu că se fia usioru, din stejariu ori sî fagul e destulu déca e de 32—60 cm. (= 1 — $1\frac{1}{2}$ urme) grosu si de 1 m 26 cm — 1 m 60 cm (= 4—5 urme) lungu. Lemnulu se cioplesce pre câtu se póte de rotundu, se provede in ambe capetele cu óssi de fieru, cari se invertu intru-o rama de lemn; pre

ram'a acést'a se aplica siediutulu si o lada de scanduri pentru că se se póta in casu de lipsa îngreuná.

Déca are cenev'a petrii acomodate se póte face cilindrulu sî din piétra cari trebue se fia inse cev'a-si mai subtiri că cele de lemn, multu 32—40 cm. in diametru.

Travaliculu mai póte stá sî din 2—3 cilindre mai scurte facutu in un'a si ace'a-si rama, ce'a ce se practiséza mai vertosu la travalicele de fieru, cari suntu góle din laintru.

Mai suntu sî travalice cu cante seau in dungi si cu dinti — crestate, cari se folosescu numai la sdrobírea brusiloru, asemenea suntu sî cu ghimp i seau spini, cari se folosescu totu pentru sdrobírea aratureloru tare brusiose.

Travalicu cu ghimpi se póte face din lemn, provediendu-se cilindrulu cu cuie de fieru ascutîte la vervu, numai câtu trebue se se aplice dôue cilindre cu ghimpi in ace'a-si rama, unulu dupa altulu si aprópe, că ghiinp ii unui cilindru se taie intre ghimp ii celuialaltu, că ast'feliu se se curatia unulu pre altulu de pamentulu ce s'ar' asiediá intre dinti.

La folosírea seau aplicarea travalicului suntu a se observá strênsu unele regule, cari déca nu voru fí observeate, se póte pré usioru că cenev'a se strice mai multu cu travaliculu decâtu folosesc, acestea suntu :

Travaliculu se se folosésca numai atunci, candu pamentulu nu e prea umedu in câtu se se lipésca de travalicu; deci déca s'a semenatu in pamentu umedu acest'a se nu se apese indata dupa semenatu, că se nu se faca scórtia, ci se se ascepte pana ce s'a uscatu in câtu-v'a de-asupr'a pamentulu.

Déca s'a semenatu in pamentulu uscatu seau cu pucina umediéla, acest'a se póte apasá indata cu travaliculu, ce'a-ce este tare de lipsa.

In pamentulu greu, lutosu precum si in celu brusiosu, se se folosésca travalicu greu, ér' in pamentulu usioru, arenosu —

nesiposu — ori humosu si meruntu aratu se folosesce travaliculu usioru.

Adese-ori pote intreveni lipsa de a se apasă cu travaliculu unu pamentu de döue-ori dupa olalta, in acestu casu e de lipsa se se grape bene inainte de a aplicá a döu'a-óra travaliculu.

d. Economulu.

Insemnari folositórie.

Unu midiloci bunu in contr'a riei. E proverbii că „o óia rfiósa umple tóta turm'a“, pentru ace'a zace in interesulu fiacarui proprietariu de oi că se scape de rie pre cătu numai se pote mai in graba.

Riea se vendeca mai usioru asia : se ie 1 parte acidu carbonicu, 1 parte petroleu si 18 parti oleu de lemn, aceste le amesteci si cu mistur'a acésta se fréca loculu rieosu bene de repetite ori. Déca riea a eruptu in mesura mare, se punε din acidulu carbonicu si petroleu cev'asi mai multu. In casu de lipsa se pote face si scalda din 1 parte acidu carbonicu si 30 parti apa. Acestu midiloci ucide riea in tempu scurtu.

In contr'a viermiloru. Animalele de casa adese-ori suntu espuse viermiloru, cari se ivescu in scurtu in ori si ce rana cau-sata pre corpulu bietelorui animale. Tieranii nostri sciu multe boscóne cu cari voru a alungá viermii din rane ; acele inse remanu boscóne si nemicu mai multu. —

Se se cumpere din apoteca acidu carbolicu, acesta se amesteca cu oleu de lemn si se unge cu ajutoriulu unei péne de gaínă ran'a atacata de viermi. — Déca ran'a e in locu de asia unde se pote aplicá o legatura buna, se se astupe ran'a cu lutu moiatu si se se lege cu cărpa bene, că se nu pote intrá aerulu. In modulu acesta pieru viermii in lipsa aerului securu.

In contr'a sangerarei. De multe-ori se intempla că nu se

póte oprí sangerarea unei rane, in casulu acest'a se se picure pre ace'a hyperchlorid de fieru, care se capeta in apoteca ; acest'a inchiéga numai decâtu sangele si prin ace'a incéta sangerarea mai departe.

Anim'a rea la vite cornute. Vitele cari pascu pre campu in tempu schimbatiosu, in locuri malascinóse, seau pre iérba brumata, suntu adese-ori espuse morbului numitu anim'a rea, care se si lipesc de pre o vita morbósa pre altele ; chiaru prin acésta insusire devene acest'a unu morbu periculosu.

Anim'a rea se incepe cu fierbentieri, animalulu e obositu, temperatur'a corpului schimbatiósa, pulsulu rapede, nu manca si nu rumega, vac'a nu are lapte ; sete are si zace mai multu cu petiórele adunate la fóle. Spinarea e strembata in susu, adese-ori se balega gunoiu móle care mai tardiu e amestecatu cu muci si sange, mirósa greu ; candu se balega semte doreri mari.

Indata-ce s'a observatu acestu morbul ~~la vite~~ o vita, acésta se asiédia deosebi de cele-lalte sanetóse, nece omu se nu amble de la animalulu ce sufere in acestu morbu la cele sanetóse.

Spre nutríre se capete animalulu morbosu ovesu prăjítu, pasatu de ordiu ori cartofi fierți, de beutu lături din farínă oparita.

La inceputu e bene se i-se slobóda sange, trupulu se fréca adese-ori cu un'a sucitura de paia, i-se dău clistíre cu apa si in-aspréla, vit'a se stè la caldura si se i-se dè :

Rad. altheae si rad. Enulae ferte in apa, zam'a acésta i-se dă caldutia de câte 6—8 ori pre dî câte 6 decilitre ; mai tardiu i-se póte dă si rad. angelicae fiérta in apa ; dupa-ce s'a scursu zam'a se pune in ea camforu 4 grm. in 6—7 decilitre, cari i-se dau de-oata, se repetiesce mai de multe-ori preste dî.

Déca morbulu e invechitru, se fierbe scórtia de stejariu si se adauge calicanu, — vitriolu de fieru — 35 grame pre 7 litre, cari se le bë de dóue-ori pre dî.

Laptele vaciloru, cari suferu in acestu morbu nu e sanatosu, asemenea nece carnea.

Dorerea de gura si petioare la porci. Porcii inca capeta dorerea de gura si petioare, ca si vitele cornute. Se incepé cu friguri, cari inse nu se prea observéza. Animalulu morbosu jace multu, se misica numai silitu si amblarea i-este incordata. Déca i-se pipaie petioarele aceste suntu ferbenti si in crepatura peliti'a rosteteca. Pelea pre botu este alba galbinia cu pete vinete, se infla si se despóia. Une-ori printre unghii au besicutie din cari curge o umediéla galbinia cleiosa si puturosa.

Déca porculu morbosu stà pre locu in locu uscatu, morbulu de regula trece de sene in restempu de 2 septemani, ér' déca se alunga la pasiune, unde amblandu intra tina la rana, nu se vendea, ci in cele mai multe casuri se despóia unghi'a de pre petitoru, se descultia, in casulu acest'a porculu are doreri mari, zace necontenit. — Morbulu acest'a alu porcilor e periculosu si din acelu punctu de vedere, ca se lipesc nu numai pre alti porci, ci si pre vite si oi.

Porcului atacatu de acestu morbu se i-se dè lapte acru, seu in ap'a de beutu se i-se puna aluatul acru ori acidu de sare (acidum muriaticum din apoteca), din acest'a pana-ce se inacresce ap'a.

La petioare se taia partea morbosa a unghiei pana in cea sanetosa, inflaturile se spala cu soponele, asemenea si candu sa descultiat de unghia. Dupa ace'a se lega petioarele cu apa varosaa seau cu medicamentulu urmatoriu : oleu de vitriolu 4 grame, — oleu de terpentinu 8 grame, spiritu 32 grame, amestecate.

Seau se prasara cu 2 parti de piétra veneta si o parte de calicanu (Grünspan).

Porcii morbosu de gura si petioare trebuie numai decatul alesi deintre cei alalti si se se cureze intr'unu locu retrasu, pre unde nu ambla alte animale, pre cari se lipesc acestu morbu.

Dinaintea cotetiului, in care suntu porcii morbosu, se se

punia o tróca cu apa, in care s'a pusu pétra vénata si calicanu, asia cá prin tróc'a acést'a se fía silitu a trece porculu morbosu, candu se scóte din staulu, se se puna adeca chiaru la usi'a coteiului.

d. Economulu.

Adeveruri si invetiaturi.

Unu princi in preamblarea s'a vediu pre unu omu ce lucrá cu multa sirguintia la unu pamentu. — Se lasà cu elu in vorba si intielese că pamentulu nu e alui propriu ci-lu lucra cu 50 cruceri pre dî. Cum poti — întrebă principiu — traí pre dî cu 50 cruceri, si inca a fi asia cu voia buna? — Ace'a nu ar' fi bene — respunse omulu lucratoriu — déca mi-asiu cheltui totu ce capetu. Cu un'a a trei'a parte me nutrescu, cu alt'a a trei'a parte 'mi implenescu detorí'a, cea din urma a trei'a parte o dáu împrumutu. — Eu 'mi împartu venitulu cu parentii mei cei ne-potentiosi, impleindu-mi astfeliu detorinti'a pentru grigii'a ce o-au portatu intru crescerea mea si cu copíii cei mici ai mei, cari inca nu sciu lucrá cá apoi si ei se me ajutore la betranétrie. — Principiu daruì cu o suma mare de bani pre acestu omu de omenia si i-i crescù pruncii. — Densulu se mangaiá la betranétie prin acesti'a, cari 'lu tienura la densii pana-ce a moritu.

Voiesce si vei poté ! Luminéza-te si vei fi.

Capulu ce se pléca palosiulu nu-lu taie;
Dar' cu umilintia lantiu-lu incovoie !
Ce e óre traiulu, déca e robitu ?
Serbatóre 'n care neme n'a zimbítu !
Viéti'a si robi'a nu potu stá 'mpreuna,
Nu e totu de-o data pace si furtuna.
Jugu-aduce móre : tempulu seu barbaru
E 'nceputulu mortii, lungu, cumplitu, amaru.

D. Bolintineanu.